

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL Z. N. 2018-06-01 SKUNDO**

2018 m. liepos 24 d. Nr. S-119 (7-93/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojais
mokesčių administratoriaus atstovei

Ramutei Matkevičienei
Z. N.
M. M.

2018 m. liepos 11 d. posėdyje išnagrinėjusi Z. N. (toliau – Pareiškėja) 2018-06-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018-05-29 sprendimo dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. (21.199)-500-129, **n u s t a t ė**:

Inspekcija ginčijamu sprendimu, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 100 str. 1 dalimi ir 141 str. 1 d. 1–4 punktais, Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 (toliau – Taisyklės), 7 punktu, išnagrinėjusi Pareiškėjos 2018-04-26 prašymą, neatleido Pareiškėjos nuo 133,18 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2017-05-03 iki 2018-04-30, mokėjimo.

Sprendime nurodoma, jog, Inspekcijos duomenimis, Pareiškėja 2018-05-17 (prašymo nagrinėjimo dieną) valstybės biudžetui skolinga 133,18 Eur GPM delspinigius. Inspekcija 2018-04-26 gavo Pareiškėjos prašymą atleisti ją nuo GPM delspinigių mokėjimo. Pareiškėja nurodė, kad su Inspekcijos darbuotojos pagalba buvo klaidingai užpildyta jos metinė pajamų deklaracija už 2016 m. (toliau – deklaracija), kurią patikslinus, susidarė mokėtina GPM delspinigių suma. Pareiškėja nurodė, kad nėra kalta dėl pažeidimo ir paprašė atleisti nuo delspinigių. Kitų atleidimo nuo delspinigių pagrindų Pareiškėja nenurodė. Pažymima, kad šiame sprendime nevertinamas Pareiškėjos pateiktų deklaracijų duomenų teisingumas, o nagrinėjama tik Pareiškėjos atleidimo nuo 133,18 Eur GPM delspinigių galimybė.

Inspekcija sprendime cituoja atleidimą nuo delspinigių reglamentuojančių MAĮ 100, 141 straipsnių ir Taisyklių 7 punkto nuostatas. Vadovaujasi 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 27 straipsnio nuostatomis ir nurodo, jog nustatyta, kad Pareiškėja deklaraciją už 2016 m. mokestinį laikotarpį pateikė 2017-03-17 ir deklaravo 128 Eur mokėtiną GPM sumą. 2018-04-26 Pareiškėja pateikė aktualią deklaraciją už 2016 m. ir joje

deklaravo mokėtiną 1282 Eur GPM sumą, kurią pilnai sumokėjo 2018-04-30, t. y. pavėluotai įvykdė savo mokestines prievoles GPM srityje.

Inspekcija sprendime taip pat cituoja delspinigių už ne laiku įvykdytą mokestinę prievolę skaičiavimą reglamentuojančius MAĮ 96 str. 1 d. 1 punktą, 97 str. 1 dalį ir tvirtina, jog mokestinė prievolė GPM srityje už 2016 mokestinius metus nebuvo įvykdyta GPMĮ nustatytais terminais ir tvarka, todėl Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuota mokėtina 133,18 Eur GPM delspinigių suma.

Nurodo, jog tam, kad mokesčių mokėtojas galėtų būti atleidžiamas nuo delspinigių pagal MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą, Pareiškėjas turi nurodyti bei įrodymais pagrįsti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2011-03-28 nutartyje adm. byloje Nr. A5-364/2011 yra išaiškinęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių teisine galimybe. Analizuojant LVAT praktiką, pasak Inspekcijos, matyti, kad aptariamas atleidimo nuo delspinigių pagrindas iš esmės sietinas tik su tokiomis nuo mokesčių mokėtojo valios nepriklausančiomis aplinkybėmis, kurios lemia, kad jis neturėjo galimybės apskaičiuoti, deklaruoti bei sumokėti mokesčių. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas savo nutarimuose ne kartą yra pažymėjęs, kad mokesčių mokėtojas turi konstitucinę pareigą laiku sumokėti nustatyto dydžio mokesčius (2000-12-06 nutarimas).

Inspekcija taip pat nurodo, jog už savalaikį ir tinkamą mokesčių apskaičiavimą bei sumokėjimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, kuris, atsižvelgdamas į teisės aktų reikalavimus, turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto poįstatyminio teisės akto nustatyto terminu bei tvarka sumokėti mokesčius į biudžetą (MAĮ 40 str. 1 d. 4–5 p., 81 str. 1 d.). Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, tai yra laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. Iš prašyme nurodytų aplinkybių, Inspekcijos teigimu, matyti, kad nėra jokio pagrindo teigti, jog Pareiškėja nėra kalta dėl mokestinės prievolės neįvykdymo. Mokesčių mokėtojo kaltės nepaneigia tokios aplinkybės kaip neteisingas (klaidingas) mokesčių įstatymų supratimas, mokestinių prievolių neįvykdymas dėl mokėtojo kontrahentų sutartinių įsipareigojimų nevykdymo, netinkama mokesčių administratoriaus vykdoma mokesčių mokėtojo veiklos kontrolė ir laiku nenustatytas daromas mokesčių įstatymo pažeidimas, mokesčio įstatymo pažeidimą tiesiogiai padaro mokesčių mokėtojo vardu veikiantis jo atstovas ir pan. Taigi, už tinkamą mokesčių sumokėjimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, jis privalo žinoti (išsiaiškinti) savo su mokesčių mokėjimu susijusias pareigas, jas tinkamai vykdyti ir jis negali teisinti savo paties pareigų nevykdymo kitų asmenų nepakankamai atlikta jo veiklos kontrole (LVAT 2012-09-19 apčiuotas LVAT, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimas; Administracinė jurisprudencija 23, p. 542-877).

Įvertinus nurodytas faktines aplinkybes bei vadovaujantis MAĮ nuostatomis, sprendime konstatuojama, kad Pareiškėjai GPM delspinigiai apskaičiuoti pagrįstai. Pareiškėjos GPM mokėjimas pažeidžiant GPMĮ nustatytą tvarką ir terminus savaime paneigia Pareiškėjos kaltės nebuvimą. Taigi, atsižvelgiant į išdėstytą, pagal MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą Pareiškėja nuo 133,18 Eur GPM delspinigių neatleistina.

Inspekcija nurodo, jog siekiant pripažinti, ar nagrinėjamu atveju galima taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkte įtvirtintą atleidimo nuo delspinigių pagrindą, svarbu nustatyti, ar aplinkybė, dėl kurios mokesčių mokėtojas pažeidė mokesčių įstatymą, atitinka du konkrečius požymius: 1) ar minėta aplinkybė nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios; 2) ar mokesčių mokėtojas jos nenumatė ir negalėjo numatyti. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Nagrinėjamu atveju

tokių aplinkybių nenustatyta. Pareiškėjos argumentas, kad ji laiku nesumokėjo GPM, nes darbuotojai padėjus užpildyti, pirminė deklaracija pateikta klaidinga, Inspekcijos vertinimu, nėra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo 133,18 Eur GPM delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktą.

Pasisakydama dėl Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių pagal MAĮ 141 str. 1 d. 3 punktą, Inspekcija nurodo, jog žala biudžetui padaryta, nes Pareiškėja nesumokėjo GPM už 2016 m. GPMĮ nustatyta tvarka ir terminais (į biudžetą laiku nepateko mokėtina mokesčio suma, valstybė tam tikrą laikotarpį biudžete neturėjo lėšų, kurios jai teisėtai priklausė), todėl šiuo pagrindu Pareiškėja negali būti atleidžiama nuo 133,18 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Analizuojant atleidimo nuo delspinigių pagrindus, duomenų, jog Pareiškėja mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo ar dėl mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu suteiktos klaidingos konsultacijos, nenustatyta, todėl, Inspekcijos tvirtinimu, MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkto nuostatos nagrinėjamu atveju netaikytinos. Taigi, atsižvelgiant į išdėstytą, Pareiškėja negali būti atleista nuo 133,18 Eur GPM delspinigių mokėjimo pagal nei vieną iš MAĮ 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų.

Sprendime pasisakoma dėl Pareiškėjos atleidimo nuo delspinigių pagal MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto nuostatas. Nurodoma, jog, atsižvelgiant į sprendime pacituotą MAĮ 113 str. 1 d. 3 punktą, būtina išnagrinėti ir nustatyti, ar Pareiškėjos padėtis atitinka šią teisės normą. Pagal MAĮ 113 str. 1 d. 3 punktą fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis laikoma sunkia tais atvejais, kai fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama teikiama. LVAT adm. byloje Nr. A442-807/2010 yra pažymėjęs, kad nors MAĮ 100 str. 1 d. 3 punktas ir 113 str. 1 d. 3 punktas atleidimą nuo delspinigių sieja su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi, tačiau vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo atleisti jį nuo delspinigių. Tam būtina įvertinti visas mokesčių mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą nekilnojamąjį turtą ir kt., LVAT 2010-06-07 nutartis adm. byloje Nr. A442-807/2010).

Nurodoma, jog VĮ Registrų centro 2018-05-17 duomenimis, Pareiškėjai asmeninės nuosavybės teise priklauso patalpa / butas, esantis (duomenys neskelbtini). VĮ „Regitra“ 2018-05-17 duomenimis, Pareiškėjos vardu įregistruotų transporto priemonių nėra. Iš Inspekcijai trečiųjų asmenų pateiktų duomenų matyti, kad Pareiškėja 2017 m. gavo 4228,76 Eur su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusių išmokų, 1221,31 Eur ligos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros ir ilgalaikio darbo išmokų, 12,67 Eur indėlių palūkanų pagal sutartis, sudarytas nuo 2014-01-01. Nors Pareiškėja yra pensinio amžiaus, tačiau 2017 m. gavo pajamas, todėl galėjo užtikrinti savalaikį mokesčių sumokėjimą į valstybės biudžetą. Pažymima, kad Pareiškėja nenurodė, kad jos ekonominė finansinė padėtis yra sunki, todėl daroma išvada, kad Pareiškėjos ekonominė ir socialinė padėtis neatitinka MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte išvardintų aplinkybių. Inspekcijos tvirtinimu, yra pagrindas konstatuoti, kad Pareiškėjos ekonominė (socialinė) padėtis nėra sunki, todėl jai netaikytinos MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkto nuostatos ir ji neatleistina nuo GPM delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu.

Remiantis aukščiau išdėstytu, sprendime konstatuojama, jog prašymo motyvai ir nustatytos aplinkybės neatitinka MAĮ 100 str. 1 dalyje bei 141 str. 1 dalyje nurodytų atleidimo nuo delspinigių pagrindų, todėl Pareiškėja neatleistina nuo 133,18 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pareiškėja 2018-06-01 skunde nurodo, jog 2006-07-11 mama padovanojo jai 4,095 ha mišką, kurį Pareiškėja 2016-04-14 pardavė. Pareiškėja teigia 2017-03-17 su visais dokumentais atėjusi į Inspekciją, kurios darbuotoja peržiūrėjo Pareiškėjos pateiktus dokumentus ir pasakė, kad Pareiškėjai reikia nuo gautų pardavimo pajamų sumokėti 15 proc. GPM – 128 Eur.

Pareiškėja 2017-03-27 šią sumą ir sumokėjo, be to, paklaususi darbuotojos, buvo patikinta, jog daugiau valstybės biudžetui skolinga nebus.

Pareiškėja nurodo, jog 2018-04-18 ji vėl atėjo į Inspekciją (Ulonų g.) pasitikslinti, ar kartais nėra skolinga biudžetui, nes kovo 2 d. dėl pablogėjusios sveikatos išėjo iš darbo. Inspekcijos darbuotoja, pasitikslinusi informaciją kompiuteryje, pasakė, kad Pareiškėja turi 156 Eur permoką, dar paprašė atnešti dovanojimo ir pajamų gavimo dokumentus. Pareiškėja 2018-04-26 su nurodytais dokumentais atėjo į Inspekciją, kur ją priėmė jau kita darbuotoja, informavusi Pareiškėją, jog ji turi sumokėti didelę apie 1400 Eur sumą. Pareiškėja teigia iš karto nuėjusi pas vedėją į 104 kab., kuri ją išklausė, patikrinusi duomenis kompiuteryje, nustebo pamąčiusi 2017-03-17 mokesčio apskaičiavimą bei „atrado“ ir apskaičiuotus delspinigius, apie kurių apskaičiavimą Pareiškėją aptarnavusi Inspekcijos darbuotoja nepasakė. Pareiškėjai buvo pasiūlyta kreiptis į Inspekciją su prašymu anuliuoti delspinigius, kurie buvo apskaičiuoti dėl darbuotojos kaltės. Pareiškėja parašė prašymą, į kurį atsakymą gavo 2018-05-31.

Inspekcija sprendime nurodo, jog mokesčių mokėtojas turi savarankiškai apskaičiuoti priklausančius mokėti mokesčius, užpildyti atitinkamas mokesčių deklaracijas ir sumokėti mokesčius į biudžetą. Pareiškėja tvirtina, jog tokio įstatymo, kad mokesčių mokėtojai mokesčius privalo deklaruoti savarankiškai, nėra. Pagyvenę senjorai bijo atlikti atsakingas pinigines operacijas, todėl ir kreipiasi į specialistus.

Inspekcija sprendime tvirtina, jog Pareiškėjos ekonominė padėtis yra gera ir todėl ji turi susimokėti GPM delspinigius, tačiau net neužsimena apie savo darbuotojų klaidas. Delspinigiai nebūtų buvę apskaičiuoti, jeigu Inspekcijos darbuotoja būtų iš karto teisingai apskaičiavusi GPM, Pareiškėja tą sumą būtų iš karto sumokėjusi, kaip kad dabar ir padarė. Atsižvelgdama į tai, Pareiškėja tvirtina nesijaučianti kalta ir nesutinkanti sumokėti GPM delspinigius.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, šalių pasisakymus Komisijos posėdžio metu, konstatuoja, kad Pareiškėjos skundas tenkintinas, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėja atleistina nuo GPM delspinigių mokėjimo.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos sprendimo – neatleisti Pareiškėjos nuo 133,18 Eur GPM delspinigių, apskaičiuotų už laikotarpį nuo 2017-05-03 iki 2018-04-30, mokėjimo. Nustatyta, kad Pareiškėja yra pateikusi dvi (pirminę ir patikslintą) metines pajamų deklaracijas už 2016 metus, abi deklaracijos pateiktos elektroniniu būdu, padedant Vilniaus AVMI darbuotojui (Inspekcijos 2018-06-19 rašte Nr. (17.2-40E) R-3493 pateikta informacija). 2018 metais paaiškėjo, kad pirminėje Pareiškėjos 2017-03-17 pateiktoje 2016 metų pajamų deklaracijoje neteisingai deklaruotos 2016 metais gautos apmokestinamosios nekilnojamojo turto pardavimo pajamos, nes neteisingai deklaruota parduoto turto įsigijimo kaina ir kitos su turto įsigijimu susijusios išlaidos. Todėl patikslinus 2016 m. pajamų deklaraciją ir joje deklaravus 1282 Eur mokėtiną GPM sumą (pirminėje deklaracijoje buvo deklaruota 128 Eur GPM suma, kurią Pareiškėja sumokėjo 2017-03-27), nuo pavėluotai sumokėtos trūkstamos GPM sumos Pareiškėjai buvo apskaičiuoti delspinigiai.

Pareiškėja Inspekcijai 2018-04-26 pateikė prašymą atleisti ją nuo delspinigių mokėjimo, motyvuodama tuo, kad deklaraciją pildė ir pateikė su mokesčių administratoriaus pagalba, todėl dėl netinkamo deklaracijos užpildymo nėra Pareiškėjos kaltės. Inspekcija Pareiškėjos prašymo netenkina, laikydamosi pozicijos, kad prašymo nagrinėjimo metu nėra nustatyta MAĮ numatytų atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų. Tokios pat pozicijos Pareiškėja laikosi ir Komisijai pateiktame skunde.

Iš Pareiškėjos skunde išdėstytos pozicijos matyti, jog ji galimą savo atleidimą nuo delspinigių mokėjimo sieja su kaltės nebuvimu ir netinkamai mokesčių administratoriaus atliktomis pareigomis padedant jai užpildyti deklaraciją, todėl ginčo nagrinėjimo metu pirmiausia pasisakytina dėl MAĮ 141 str. 1 d. 1 ir 4 punktuose numatytų atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų. Įvertinus ginčo situacijoje nustatytas aplinkybes ir MAĮ 141

str. 1 d. 1 ir 4 punktuose numatytus atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindus (dėl mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimo ir klaidingos mokesčių administratoriaus konsultacijos), taip pat Inspekcijos sprendime aptartą šių pagrindų taikymo administraciniuose teismuose praktiką, Komisija sutinka su Inspekcijos pozicija, jog ginčo atveju nėra pakankamų pagrindų pripažinti, jog Pareiškėja gali būti atleista nuo delspinigių mokėjimo šiais pagrindais. Tačiau, Komisijos nuomone, įvertinus ginčo situacijoje nustatytas aplinkybes, susijusias su deklaracijų pildymu ir pateikimu, Pareiškėjos veiksmus, susijusius su mokesčio sumokėjimu, konstatuotina, jog Pareiškėja atleistina nuo GPM delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais. Pažymėtina, jog šis atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindas yra suformuotas LVAT praktikos ir taikytinas konkrečiu atveju, įvertinus mokesčių administratoriaus, mokesčių mokėtojo veiksmus, aplinkybes, susijusias su socialine mokesčių mokėtojo padėtimi, taip pat kitas reikšmingas ir išskirtines aplinkybes (šių pagrindų taikymo praktika iš dalies yra apibendrinta LVAT 2014-03-17 nutartyje adm. byloje Nr. A-556-990/2014).

Nors sprendime Inspekcija nurodė, kad ji nevertina deklaracijoje deklaruotų duomenų teisingumo, tačiau, Komisijos nuomone, ginčo situacijoje yra būtina įvertinti deklaracijos pildymo aplinkybes, kurios galėjo nulemti / nulėmė neteisingą 2016 metais gautų apmokestinamųjų pajamų deklaravimą, 2017-03-17 pateikiant pirminę pajamų deklaraciją už 2016 metus. Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėja apžiūrai pateikė 2006-07-11 dovanojimo sutartį, iš kurios nustatyta, jog pagal sutartį Pareiškėjai buvo padovanota ½ sklypo dalis, kurią Pareiškėja pardavė 2016 metais, neišlaikiusi 10 metų termino. Iš 2016 metinėje deklaracijose nurodytų duomenų matyti, kad pirminėje deklaracijoje yra deklaruota 13866,72 Eur, patikslintoje deklaracijoje – 6951,59 Eur turto įsigijimo kainos bei su turto pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų suma (tai yra patikslintoje deklaracijoje buvo deklaruota beveik 2 kartus mažesnė bendra išlaidų suma). Minėtos aplinkybės leidžia daryti išvadą, jog 2017 metais užpildytoje ir pateiktoje metinėje pajamų deklaracijoje deklaruota per didelė turto įsigijimo kaina buvo nulemta klaidos, susijusios su viso nekilnojamojo turto (sklypo) įsigijimo kainos priskyrimu ½ sklypo dalies pardavimo pajamoms, nes kiti pirminėje ir patikslintoje deklaracijoje nurodyti duomenys nesikeitė. Iš Pareiškėjos pasisakymų posėdžio Komisijoje metu taip pat nėra galimybės pripažinti, kad Pareiškėja yra pakankamai susipažinusi su mokesčių deklaravimą, apskaičiavimą reglamentuojančiais teisės aktais, kad savarankiškai užpildytų deklaraciją, todėl ji naudojosi mokesčių administratoriaus darbuotojo teikiama pagalba pildant ir pateikiant deklaraciją. Nustatyta, jog tiek pirminę, tiek patikslintą deklaraciją Pareiškėjai užpildyti ir pateikti padėjo mokesčių administratoriaus darbuotojai. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, tai pat įvertinus tai, jog pati Pareiškėja 2017 m. kovo mėnesį kreipėsi į mokesčių administratorių dėl pajamų deklaravimo ir mokesčių sumokėjimo; iš karto po deklaracijų pateikimo (2017 ir 2018 metais) nedelsiant sumokėdavo deklaruotą GPM, nelaukiant GPMĮ nustatyto termino (gegužės 1 d.) (kas rodo aktyvius Pareiškėjos veiksmus įgyvendinant su mokesčių apskaičiavimu ir sumokėjimu susijusias pareigas), darytina išvada, kad neteisingas mokesčių deklaravimas nebuvo sąlygotas tyčinių Pareiškėjos veiksmų, ar siekio sumažinti mokėtino GPM dydį. Komisijos vertinimu, Pareiškėjos pasirinktas ir mokesčių administravime leistinas bei taikytinas deklaracijos pildymo būdas sudaro pakankamą pagrindą mokesčių mokėtojui pasitikėti mokesčių administratoriaus darbuotoju tokio veiksmo atlikimo metu, nes jis šioje situacijoje veikia kaip profesionalus pagalbininkas, žinantis deklaracijos pildymo taisykles, norminių aktų reikalavimus deklaracijoje nurodomiems duomenims bei informacijai, įskaitant turto įsigijimo kainos bei su turto pardavimu ar kitokiu perleidimu nuosavybėn susijusių išlaidų deklaravimo reikalavimus. Be to, Komisijos nuomone, esant betarpiškam mokesčių administratoriaus darbuotojo ir mokesčių mokėtojo bendravimui, yra galimybė paprašyti iš mokesčių mokėtojo papildomos informacijos ar duomenų, būtinų tinkamam deklaracijos užpildymui. Todėl ginčo byloje nustatytos aplinkybės: pati Pareiškėja 2017 m. savanoriškai kreipėsi pas mokesčių administratorių dėl gautų pajamų deklaravimo; tai, kad GPM buvo neteisingai deklaruotas dėl klaidos, kurią mokesčių mokėtojui deklaraciją

padedantis užpildyti mokesčių administratoriaus darbuotojas turėjo galimybę nustatyti ir pirminės deklaracijos pildymo metu, įvertinęs pirminius dovanojimo ir pirkimo–pardavimo sandorius pagrindžiančius dokumentus, tačiau tai padaryta nebuvo; pačios Pareiškėjos veiksmai deklaruojuojant pajamas ir sumokant GPM, Komisijos nuomone, yra pakankamas pagrindas konstatuoti, jog Pareiškėja gali būti atleista nuo delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, atsižvelgiant į LVAT suformuotas šių principų taikymo konkrečiais atvejais taisykles. Komisijos vertinimu, ginčo situacijoje neteisingas apmokestinamųjų pajamų ir GPM už 2016 metus deklaravimas bei dalies GPM sumokėjimas ne laiku galėjo būti sąlygotas nepilnai ir nevisapusiškai atliktos mokesčių administratoriaus pareigos padėti mokesčių mokėtojui užpildyti deklaraciją, be to, tiek 2017 metais, tiek 2018 metais Pareiškėja operatyviai įvykdė pareigą sumokėti deklaracijoje deklaruotus mokesčius, tai yra 218 Eur sumokėjo 2017-03-27 (deklaracija pateikta 2017-03-17), 1282 Eur – 2018-04-30 (deklaracija pateikta 2018-04-26), kas patvirtina, jog Pareiškėja nevengia vykdyti savo mokestinių prievolių. Todėl Komisija laikosi pozicijos, kad Inspekcija nevisapusiškai ir neobjektyviai išnagrinėjo Pareiškėjos prašymą atleisti nuo delspinigių mokėjimo, apsiribodama vien tik MAĮ įtvirtintų atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų vertinimu, todėl Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėja atleistina nuo delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, 8 straipsniu, **n u s p r e n d ž i a:**

Panaikinti Inspekcijos 2018-05-29 sprendimą Nr. (21.199)-500-129 ir atleisti Pareiškėją nuo 133,18 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė